

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto (VeJ)

HE 218/2018 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain muuttamisesta

Verojenvälttelyn kansainvälinen torjunta on tärkeää – kattavampaan harmonisointiin tulee pyrkiä

Finanssiala ry (FA) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annettua lakia koskevasta hallituksen esityksestä. FA suhtautuu myönteisesti veronkiertoa ja perusteettomien veroetujen saavuttamista torjuviin hankkeisiin ja pitää tärkeänä, että veronkiertoon puututaan EU:n tasolla yhtenäisellä sääntelyllä.

Yleisesti on kuitenkin huomattava, että eri maissa omaksutut sääntelyn implementointitavat johtavat pahimmillaan sääntelykokonaisuuksien muodostumiseen sekaviksi ja hallinnollisesti työläiksi. Riskinä on, että omaksutut erilaiset sääntelyvariaatiot aiheuttavat moninkertaista compliance-työtä suuryrityksille. Kilpailunäkökulmasta tarkasteltuna omaksutut erilaiset sääntelyvariaatiot voivat myös vaikuttaa yritysten sijoittautumispäätöksiin. Olisikin toivottavaa, että jatkossa veronkierron estämiseen liittyvästä kansainvälisestä sääntelystä pyrittäisiin tekemään mahdollisimman harmonisoitua eri maissa, oli kyse sitten EU:n tai esimerkiksi OECD:n piirissä kehitetyistä säännöksistä.

FA pitää positiivisena, että hallituksen esitystä on muutettu luonnosvaiheen jälkeen taloudellisen toiminnan poikkeusta koskevan 3.2 §:n 3. kohdan osalta. ETA-alueen ulkopuolella palveluita myyvät yritykset on perusteltua sisällyttää poikkeuksen soveltamisalan piiriin silloin, kun kyse on aidosta liiketoiminnasta.

Ehdotetusta väliyhteisösääntelystä

Väliyhteisösääntelyn osalta HE-luonnoksessa on valittu tapa yhdistää olemassa olevaa kansallista sääntelyämme sekä direktiivin ehdotuksia. Kuten ehdotuksessa todetaan, suomalaisilla on ollut määrällisten tietojen perusteella melko vähän väliyhteisöjä, ja sääntelyn tavoite on ollut paremminkin ennaltaehkäisevä. On kuitenkin huomattava, että uuden sääntelyn puitteissa väliyhteisöihin liittyvien tapausten määrä voi kasvaa melko paljonkin. On myös todennäköistä, että etenkin suurissa konserneissa ehdotuksessa omaksutut määräysvaltarajat tulevat johtamaan aikaisempaa useammin ulkomaisten omistusten raportointeihin väliyhteisöinä.

Ehdotus pitää sisällään direktiivin mukaisen taloudellisen toiminnan poikkeuksen. Tämän poikkeuksen mukaan väliyhteisösääntelyä ei sovelleta ETA-valtioissa sijaitsevaan toimintaan, jos yksikkö on todellisuudessa asettautunut asuinvaltioonsa ja tosiasiallisesti harjoittaa siellä taloudellista toimintaa. Poikkeuksen tarkoituksena on

poistaa aitoa liiketoimintaa harjoittavat yhtiöt väliyhteisölainsäädännön soveltamisalan piiristä.

Myös ETA-alueen ulkopuolella toimivien yritysten osalta ehdotetaan taloudellisen toiminnan poikkeuksen soveltamista. Tämän osalta ehdotuksessa on kuitenkin asetettu lisäedellytys siitä, että yhteisön tulon olisi kerryttävä pääasiallisesti teollisesta tuotantotoiminnasta, siihen verrattavasta muusta tuotanto- tai palvelutoiminnasta tai laivanvarustustoiminnasta tai näihin välittömästi liittyvistä myynti- tai markkinointitoiminnoista (3.2 §:n 3. kohta). Ehdotukseen otettu lisäedellytys pohjautuu nykyisin voimassa olevaan kansalliseen lainsäädäntöömme, jossa on erikseen asetettu poikkeus sen suhteen, ettei väliyhteisösääntelyä sovelleta mainittuun teolliseen toimintaan. Nyt uudessa ehdotuksessa, tämä teollisen toiminnan kriteeristö on yhdistetty erikseen omaan taloudellista toimintaa koskevaan poikkeukseen. FA katsoo, ettei tämä lisäedellytys ole enää miltään osin tarpeellinen. Direktiivin tarkoituksen mukaisesti väliyhteisötulon verotuksesta tulee vapauttaa, asuinvaltiosta riippumatta, kaikki sellaiset yhtiöt, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa, johon liittyy henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja. FA pitää kuitenkin oikeasuuntaisena, että hallituksen esitykseen on luonnosvaiheen jälkeen lisätty kyseiseen kohtaan teollisen tuotantotoiminnan lisäksi myös palvelutoiminta.

Rahastoihin liittyvät erityiskysymykset

Institutionaalisten sijoittajien osalta yleisenä huolenaiheena on ollut, että ehdotuksen myötä hallinnollisen työn määrä lisääntyisi huomattavasti verrattuna nykytilanteeseen. Kokonaisuutena sääntelystä uhkaakin tulla monimutkainen soveltamisalaltaan. Erityisesti tämä huomio on tehty rahastosijoitusten osalta, joiden osalta hallituksen esityksen mukaista 25 prosentin määräysvaltarajaa on pidettävä verrattain alhaisena tietyissä tilanteissa. Esimerkiksi näin on niin sanottujen siemensijoittajien osalta uuden rahaston perustamisvaiheessa. FA:n näkemyksen mukaan direktiivin sallima nykyinen 50 prosentin määräysvaltaraja tulisikin säilyttää.

Ylipäätään vaihtuvapääomaisten rahastojen osalta on todettava, että sijoittajat eivät voi kontrolloida kansasijoittajien määrää tai heidän osuuksiaan rahastossa. Tämä tarkoittaa, että yksittäisen sijoittajan osuus rahastossa voi muuttua tästä yksittäisestä sijoittajasta riippumattomasta syystä, täysin muiden sijoittajien tekemien sijoituspäätösten johdosta. Vaihtuvapääomaiset rahastot muodostavatkin tässä mielessä kaikkineen erittäin hankalan kohteen väliyhteisölainsäädännön soveltamisen kannalta.

FINANSSIALA RY

Lea Mäntyniemi